

Man gik altsaa til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Værneskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4635).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Hey) er desværre ikke til Stede i Dag, idet han er forhindret af Sygdom, men jeg mener alligevel at maatte tage Hensyn til de Bemærkninger, han fremsatte ved Indbringelsen af Lovforslaget. Den ærede Ordfører erklærede da, at han ikke vilde fordybe sig i Værneskattens Historie, og jeg skal følge ham i saa Henseende. Alligevel nævnedes han nogle enkelte Kendsgerninger — eller i alt Fald Foreteelser, som han betragtede som Kendsgerninger — af historisk Art, og han sagde, at Værneskatten var allerede kendt i Oldtiden og videre kendt i Middelalderen, samt at den havde været udbredt og fastholdt i Aarenes Løb i forskellige Stater. Hvad nu Oldtiden angaar, mener jeg ikke at burde komme ind derpaa. Selv om der den Gang har været noget, der kunde benævnes Værneskat, saa er Kilderne efter min Mening saa dunkle paa dette Punkt, at man vist ikke bør basere nogen Opfattelse af Værneskattens Betydning derpaa. I Middelalderen, hvor man kender den, synes den nærmest at have udviklet sig saaledes, at den blev en ganske almindelig Skat, som Kongerne lagde paa de Folk, der ikke ønskede at gøre Militærtjeneste eller at deltage i Rigets Forsvar. Men lige meget hermed. I den nyere Tid har det været saaledes, at vel har nogle Stater indført Værneskatten, men det er saa langt fra, at de har holdt paa den, at de tværtimod ret hurtigt har afskaffet den igen; dette gælder f. Eks. Frankrig, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnedes i den Række af Stater, som han mente i Øjeblikket havde Værneskat. Han nævnedes 6 af meget ulige Betydning, maa man sige: Østerrig-Ungarn, Svejts, Serbien, Bulgarien, Portugal — og saa Frankrig, men Frankrig gaar altsaa ud. Serbien, Bulgarien og Portugal kender, efter hvad jeg har kunnet faa oplyst, ikke noget til Værneskatten. Tilbage bliver altsaa kun Østerrig-Ungarn og Svejts. Disse Lande har Værneskat og, saa vidt jeg kan se,

ikke andre. Jeg vil straks gøre opmærksom paa, at disse Stater benytter Værneskatten til rent militære Formaal, i Svejts paa den Maade, at Værneskatten bruges til Troppernes Ekviperung, og hvad Østerrig angaar, hvor Værneskatten er ret høj — det skal jeg senere komme til —, er det saaledes, at den opsamles til en Fond, som gaar til forskellige militære eller halv-militære Formaal: Understøttelse af Invalidler, Understøttelse af Familier, hvis Forsørgere er mobiliserede, og lignende.

Her i Landet er Værneskatten for saa vidt en gammel Kending, som den meget ofte har været behandlet, blandt andet, hvad den ærede Ordfører naturligtvis ogsaa henviste til, i den Kommission angaaende Skatteforholdene, som i 1900 nedsattes af Rigsdagen. I denne Kommissions Betænkning findes der to Forslag til en Værneskat, et fra Krigsministeriet og et fra den ærede Folketingsmand for Ringkøbing-Kredsen, Hr. J. C. Christensen, og det er, hvad ogsaa den ærede Ordfører selv har sagt, paa disse Forslag — og efter min Mening ganske særlig paa det Christensenske Forslag —, at dette Lovforslag er bygget. Den ærede Ordfører sagde selv, at det var ikke noget selvstændigt Lovforslag, men et Lovforslag, som var bygget paa tidligere Forslag, og det er ogsaa ganske sandt. Hvad Hr. Christensens Forslag angaar, er dette imidlertid igen bygget ganske paa den svejtsiske Lov, og der var i det ogsaa medtaget Bestemmelser angaaende Indkomst- og Formueskat, saaledes som den svejtsiske Lov havde det, hvad der nu naturligtvis ikke er nogen Grund til, da vi har en særlig Indkomst- og Formueskat her i Landet; dette er altsaa udeladt af det Lovforslag, som de ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti har indbragt. Men hvis man i dette, at Sagen for saa vidt er godt kendt herhjemme fra denne Skattekommission, og at et Medlem af det daværende Reformparti har støttet den ved selv at udarbejde et Forslag derom, vilde se, at der var en Art Stemmning her i Landet for et saadant Forslag, tør jeg dog maaske gøre opmærksom paa, at det var i 1900, at Kommissionen endte sine Overvejelser og udsendte sin Betænkning, og siden den Tid har vi haft Regierungen, i hvilke den ærede Folketingsmand for Ringkøbing-Kredsen har siddet. I den første Venstreregierung, det Deuntzerske Ministerium, sad det ærede Medlem ganske vist som Kultusminister, men at hans Indflydelse maatte være saa stor, at naar